

შირაკი

SHIRAKI

გამოცემის 1937 წლიდან
დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის გაზეთი

№19(9.929)

13-20 ივნისი 2020 წელი

ფასი: 50 თეთრი

ყოველკვირეული გამოცემა

ეპიდემიოლოგია კახეთის რეგიონსა და საქართველოში

საუკუნის პროექტი დასრულდა!

კახეთი კვლავ მწვანე ზონაა. კახეთის საზოგადოებრივი ჯანდაცვის ცენტრის ხელმძღვანელის, ნაწი სინაიშვილის ინფორმაციით, თვითიზოლაციაში არ იმყოფება არცერთი მოქალაქე. 150 მოქალაქე იმყოფება საკარანტინო ზონაში 4 ლოკაციაზე. ლუგარის ლაბორატორიაში გაგზავნილი 20 ნიმუშის პასუხი ცნობილია და უარყოფითია.

დედოფლისწყაროს საზოგადოებრივი ჯანდაცვის ცენტრის ხელმძღვანელის, მარიატა ბონაშვილის ინფორმაციით, 12 ივნისის მონაცემებით, თვითიზოლაციაში არ იმყოფება არცერთი მოქალაქე. 11 ადამიანის ანალიზი გაგზავნილია ლუგარის ცენტრში გამოსაკვლევად. რაც შეეხება საერთაშორისო გადაზიდვების მძღოლებს, ახალი რეგულაციების შესაბამისად, მათ საზღვარზევე უტარდებათ ყველა სახის საჭირო კვლევა.

რაც შეეხება ქვეყანაში არსებულ 12 ივნისის მონაცემებს: კორონავირუსის დადასტურებული შემთხვევაა - 837, მათ შორის გამოჯანმრთლებულია - 697, გარდაცვლილია - 13, კარანტინის რეჟიმში - 3026, სტაციონარში მეთვალყურეობის ქვეშ - 297, უცხოეთიდან სამკურნალოდ გადმოყვანილი საქართველოს მოქალაქეები - 3

პირბადის გამოყენების სავალდებულო ფაზი!

73 მომხრე, არც ერთი წინააღმდეგი - საქართველოს პარლამენტმა პირბადის ტარების სავალდებულო წესთან დაკავშირებით საკანონმდებლო ცვლილებები შესაბამე მოსმენით 12 ივნისს დაამტკიცა. კანონპროექტი ხელმოსაწერად პრეზიდენტ სალომე ზურაბიშვილს გადაეგზავნება და ძალაში მხოლოდ ამის შემდეგ შევა. კანონპროექტით განისაზღვრება, რომ დახურულ საჯარო სივრცეში თავშეყრისას პირბადის ტარების წესის დარღვევა ან პირბადის არმქონე პირის დახურულ საჯარო სივრცეში დაშვება გამოიწვევს ფიზიკური პირის დაჯარიმებას 20 ლარით, ხოლო დახურული საჯარო სივრცის მფლობელი იურიდიული პირი - 500 ლარით დაჯარიმდება. საზოგადოებრივი ტრანსპორტით, მეტროპოლიტენით და ტაქსით გადაადგილებისას პირბადის ტარების წესის დარღვევისთვის, მგზავრი და მძღოლი 20 ლარით დაჯარიმდებიან. ჯანდაცვის მსოფლიო ორგანიზაციამ კორონავირუსთან დაკავშირებით პანდემია 2020 წლის 11 მარტს გამოაცხადა. მანამდე კი, 30 იანვარს ჯანმომ კორონავირუსი გლობალურ საფრთხედ გამოაცხადა. ჩინეთში პნევმონიის აფეთქება 2019 წლის დეკემბერში დაიწყო. ის გამოწვეულია კორონავირუსის აქამდე უცნობი შტამით.

დედოფლისწყაროში საუკუნის პროექტად წოდებული ქედების ზონის გაზიფიცირების პროექტი დასრულდა. როგორც ადგილობრივი ხელისუფლება აცხადებს, ქედების ზონაში ბუნებრივი აირი კომუნისტების დროსაც არ ყოფილა.

ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების მინისტრი ნათია თურნავა სოფლებს: არხილოსკალოსა და ქვემო ქედს პირადად ეწვია, გაეცნო შესრულებულ სამუშაოებს და სოფლის მოსახლეობას შეხვდა.

ეკონომიკის მინისტრთან ერთად ლონისძიებამი მონაწილეობდნენ კახეთის სახელმწიფო რწმუნებული ირაკლი ქადაგიძეილი, პარლამენტის მასობრივი დეპუტატი ირაკლი შიოლაშვილი, გაზის ტრანსპორტირების კომპანიის ხელმძღვანელი მიხეილ შალამბერიძე, „სოკარ ჯორჯია გაზის“ დირექტორის პირველი მოადგილე ანტონ სამსონიძე, დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის მერი ნიკოლოზ ჯანიაშვილი და საკრებულოს თავმჯდომარე ნუგზარ პაპიაშვილი.

ეკონომიკის მინისტრმა სოფლის მოსახლეობას პირადად მიულოცა გაზიფიცირების სამუშაოების დასრულება და ის სახელმწიფო პროგრამებიც გააცნო, რომლებშიც მონაწილეობა შეუძლიათ, მათ შორის პროგრამა „ანარმოე საქართველოში“.

როგორც ეკონომიკის მინისტრმა მოსახლეობასთან შეხვედრისას აღნიშნა, კორონავირუსის პანდემიის მიუხედავად, არც ერთი დღით არ შეჩერებულა გაზიფიცირების დიდი პროგრამა, მათ შორის კახეთის რეგიონში. მინისტრმა ადგილობრივ მოსახლეობასთან ერთად ოჯახებში გაზის ანთების სიმბოლურ ცერემონიაში მიიღო მონაწილეობა. ლონისძიების ფარგლებში, გაზის ტრანსპორტირების კომპანიის ორგანიზებით, სოფელ არხილოს-

კალოში მცხოვრებ სოციალურად დაუცველ, მარტოხელა დედას, მარიამ ბეჟაურს და ქვემო ქედში მცხოვრებ ნიკო ქისტაურის 4-შვილიან ოჯახს საჩუქრად გაზქურები გადაეცათ.

„ძალიან მინარია, რომ არსებითად დავასრულეთ დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის რამდენიმე სოფლის გაზიფიცირება. მქონდა შესაძლებლობა ამენთო გაზი სოფლებში - არხილოსკალოსა და ქვემო ქედში, ეს სიკეთე ახლა ამ სოფლებში 1300 ოჯახისთვისაა ხელმისაწვდომი. მთლიანობაში, კახეთის მხარეში ჩვენი გაზიფიცირების პროგრამის შედეგად, 150 000 - ზე მეტი ოჯახი ისარგებლებს ბუნებრივი აირით, რითიც კახეთის 95 პროცენტი დაიფარება. კახეთის მსგავსად, საქართველოს სხვა რეგიონებიც არსებითად იქნება გაზიფიცირებული“ - განაცხადა ნათია თურნავამ.

გაზიფიცირების მასშტაბური პროგრამის ფარგლებში გაზიფიცირების სამუშაოები დასრულდა დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის 6 სოფელსა და 2 დასახლებაში: ზემო ქედში, ქვემო ქედში, არხილოსკალოში, საბათლოში, ფიროსმანში, სამთაწყაროში, ჭოეთსა და თავწყაროში. პროექტის ფარგლებში ჯამურად აშენდა 181 173 გრძივი მეტრი გაზსადენი, რომელიც 3203 ადგილობრივ მოსახლეს ბუნებრივი აირით სარგებლობის საშუალებას აძლევს. სამუშაოების ღირებულებამ 6 595 799 ლარი შეადგინა.

გაზიფიცირების 2019-2021 მასშტაბური გეგმის ფარგლებში კახეთის რეგიონში 19 სოფელი გაზიფიცირდება. ეს პროექტი ამ სოფლების მოსახლეობის ცხოვრებას მკვეთრად გააუმჯობესებს და შიდა მიგრაციის პროცესს შეაჩერებს, ასე ფიქრობენ ხელისუფლების წარმომადგენლები.

სიძლიერეს არ გააჩნია სქესი

ზომიერით მამაკაცში ცნება „ძლიერი ქალი“ იწვევს გაღიზიანებას. ხშირად ეს იმის ბრალია, რომ სიტყვა „ძლიერს“ ისინი აიგივებენ „დამოუკიდებლობას“, რაც მათი კიდევ უფრო აზორობს.

ვფიქრობ, რომ ამის უკან იმალება შიში. შიში იმისა, რომ ისინი ნაკლებად ეყვარებათ, რადგან ამ სიტყვებიდან დაახლოებით ისე ჩანს, თითქოს დამოუკიდებელ ქალს საერთოდ არ სჭირდება მამაკაცი, მაგრამ ეს ასე არ არის. ძლიერი ქალი ეს არის ქალი, რომელსაც აქვს შინაგანი ბირთვი, ანუ სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ მტკიცე ხასიათი. არა მკაცრი ან ბრაზიანი, არამედ სწორედ მტკიცე. ეს არის პრინციპებისა და საკუთარი შეხედულებების მქონე ადამიანი, რომელიც ისეთი ნებისყოფის პატრონია, რომ შეძლებს გაუმკლავდეს თითქმის ყველანაირ ცხოვრებისეულ სირთულეს.

სიტყვა ძლიერი ასევე შეგვიძლია მივაკუთვნოთ მამაკაცებსაც, თანაც ისე, რომ არ ვიგულოხსნით ფიზიკური ძალა. ძლიერი ადამიანი არის ის, ვინც ნაქცევის შემდეგ ახერხებს წამოდგომას, რაც არ უნდა მოხდეს. მსგავს ცხოვრებისეულ მომენტებში მამაკაცისთვის ძალიან კარგია, თუ მის გვერდით ძლიერი ქალია, იმიტომ რომ ქალი არ ატირდება თქვენს ცუდად ყოფნაზე,

არამედ ყველაფერს გააკეთებს იმისთვის რომ თქვენ თავი უკეთ იგრძნოთ. ის არ მოგანყენთ თავს უფულობაზე წუნუნით, თუ თქვენ დაკარგავთ სამსახურს, მას შეუძლია თავად დაიწყოს მუშაობა. მისთვის არ აქვს მნიშვნელობა თქვენ მუდმივად ახლოს ხართ თუ ხანგრძლივ მივლინებაში იმყოფებით, ის ყველა შემთხვევაში განაგრძობს შვილების ღირსეულად აღზრდას.

ძლიერმა ქალებმა, რომლებიც ქარხნებსა და სოფლად დღე-ღამეში 12-14 საათს მუშაობდნენ, შეძლეს ომის გადატანა და მის მიმე შედეგებთან გამკლავება. ამიტომ ცხადია, რომ სიძლიერეს არ გააჩნია სქესი, ეს არის ზოგადი ადამიანური თვისება. დამოუკიდებელი ქალი ეს არის ყველაზე მტკიცენული სიტყვათა შეთანხმება მამაკაცებისთვის. რატომ? იმიტომ, რომ კაცების უმრავლესობისთვის არც ისე სახარბიელოა ქალის დამოუკიდებლობა მამაკაცისგან, მათ ხომ სწორედ ასე ესმით ამ სიტყვების მნიშვნელობა. თუმცა სინამდვილეში დამოუკიდებელი ქალი ხომ კიდევ ერთი პლუსია მამაკაცისთვის. ის თქვენს გარეშე მტკიცედ დგას ფეხზე და არ ჩამოგეკიდებათ კისერზე მისი თან წყვანის მოთხოვნით, რადგან დამოუკიდებელ ქალს თავისი საქმეებიც ბევრი აქვს. ის არ მოგთხოვს ფულს, რადგან საკუ-

თარი შემოსავალი ექნება და მხოლოდ მაშინ მიიღებს თქვენგან საჩუქრებს, როცა თქვენ მისთვის სიხარულის მიჩქება გენდომებათ. ის არ გაყიდის თქვენს ურთიერთობას საჩუქრებზე. თქვენ შეგიძლიათ იყოთ დარწმუნებული, რომ ის მხოლოდ სიყვარულისთვისაა თქვენთან და არა ბინის, ფულის ან სამსახურის გამო. მას ნამდვილად უყვარხართ. მისი არჩევანის თავისუფლება თქვენ გაშინებთ, მაგრამ ზუსტად ეს უნდა განიჭებდეთ თვითდაჯერებულობას, რადგან ამ ქალისთვის

საკუთესო ხართ. სხვა ადამიანის გვერდით ყოფნას შეუძლია გაამრავალფეროვოს და უფრო მძაფრი გახადოს ესა თუ ის მომენტი, მაგრამ არ შეუძლია განსაზღვროს იქნებით თუ არა ბედნიერი ან უბედური. თვითმყოფადი ქალებიც და მამაკაცებიც საკუთარი კეთილი ნებით იწყებენ ურთიერთობებს. ისინი ისწრაფვიან რათა ერთად შეიგრძნონ სიყვარული, გამოავლინონ ახალი მხარეები საკუთარ თავში, მიიღონ და გასცენ.

ქართველი ქალები პოლიტიკაში

დემოკრატია ნაბიჯიერი ადამიანის სათქმელს გულისხმობს, მსოფლიო მოსახლეობის 50%-ს ქალები შეადგენენ მიუხედავად ამისა, ისინი არ მონაწილეობენ სხვადასხვა დონეზე გადაწყვეტილების მიღების პროცესში, ვინაიდან მათ არ აქვთ საკმარისი წვდომა პოლიტიკურ რეალობასთან, შესაბამისად ამ კუთხით აუცილებელია ძველი ნაბიჯების გადადგმა.

საქართველოში ქალთა პოლიტიკური მონაწილეობა დაბალია, ამიტომ საერთაშორისო ნორმებთან და გენდერულ თანასწორობის სტანდარტებთან შესაბამისობაში მოსასვლელად გაუმჯობესებას საჭიროებს, ადგილობრივი არჩევნების შემდეგ კი ზემოთ მოხსენებული მოსაზრების სისწორეში მეტად ვრწმუნდებით, ვინაიდან არჩევნების შემდეგ, ქალთა წარმომადგენლობის წილი ადგილობრივი თვითმმართველობის დონეზე 11.1% შეადგენს მაშინ, როცა მოსახლეობის 53% ქალია, ხოლო მათი მონაწილეობა გადაწყვეტილების მიღების პროცესში 20% პროცენტსაც ვერ აღწევს რთული ვისაუბროთ ამ მხრივ პროგრესის ნიშნებზე.

ქალთა ჩართულობა, მონაწილეობა და წვდომა ფორმალურ პოლიტიკურ ძალაუფლებაზე უკავშირდება უამრავ სხვადასხვა სტრუქტურულ და ფუნქციურ ბარიერს მიმართ, რომ ქალთა არ ყოფნა პოლიტიკურ არენაზე გამოწვეულია შემდეგი სახის დაბრკოლებებით: პოლიტიკური, სოციალურ-ეკონომიკური, იდეოლოგიური და ფსიქოლოგიური ფაქტორებით.

პირველი ბარიერი ქალებისთვის არის პოლიტიკური კულტურისთვის დამახასიათებელი ტრადიციული დამოკიდებულება ქალების გადაწყვეტილების მიღებას უპირატესობას დასავლურად, კვლავაც დედისა და დინასტიის რელი რჩება, მძლავრი პატრიარქალური ღირებულებები კი მეტად ართულებს მათ მონაწილეობას საჯარო სივრცეში, რადგან ისინი კვლავაც ინარჩუნებენ სქესის მიხედვით სტრატეგიას.

ხშირად ვხვდებით ისეთ მოდელებს, როცა შეჯიბრებითობა და კონფრონ-

ტაციის იდეა უგულვებელყოფს თანამშრომლობასა და კონსენსუსს, ეს ძირითადად დამახასიათებელია პარტიული კუთვნილების შემთხვევაში, ამ ყველაფრის შედეგად კი ქალები უარს ამბობენ მამაკაცის სტილის პოლიტიკაზე ან მთლიანად მიდიან პოლიტიკიდან, რომლის გამოც ძალიან ცოტა მათგანი იღებს პოლიტიკაში მონაწილეობის გადამწყვეტილებას.

UNDP-ის კვლევის მიხედვით საქართველოს მოსახლეობას სჯერა, რომ პოლიტიკა კაცის საქმე უფროა, ხოლო ქალებს ამ საქმეში შეზღუდვები

უნდა ქონდეთ ეს გამოკითხვა მეტად გვეხმარება მივხედეთ იმ ბარიერების არსებობაში, რასაც ქალები აწყდებიან ქართულ პოლიტიკაში. მიმართა, რომ დღეს დემოკრატიული სახელმწიფოს სრულყოფისთვის აუცილებელია კონსტრუქციული თანამშრომლობა და არ არის ადგილი კონფრონტაციისა და ურთიერთბრალდებებისთვის.

შედეგად არ ალბათ ყველაზე მთავარი არის - ინსტიტუციური ბარიერი, არის გენდერული კვანძის არარსებობა. „კვოტა“ ლათინური სიტყვაა და ის რისავე დასაშვებ რაოდენობას, მიღებულ ნორმას გულისხმობს, ხოლო გენდერული კვანძი მოიაზრებს ქალთა დაცვას პოლიტიკური იზოლაციისგან იგი ეფუძნება საშუალებას გენდერული თანასწორობისთვის.

ამ კუთხით საქართველოში პირველი ნაბიჯები 2011 წელს გადაიდგა - პარტია, რომელიც პროპორციული საარჩევნო სისტემის ყოველ ათეულში ორ ქალ კანდიდატს წარმოადგენდა საბაზრო დარწმუნების 10%-იან დანამატს მიიღებდა, 2014 წელს საბიუჯეტო ნახალისება ბაიზარდა, თუმცა შედეგების მიხედვით საქართველოს მოსახლეობის ნახევარზე მეტი მხოლოდ 24 ქალით არის წარმოდგენილი, ხოლო 2017 წლის 12 ივნისს ქალთა პოლიტიკური მონაწილეობის საშუალო მაჩვენებელი კიდევ

ყოფილად მისაღწევად ამ ბარიერების მოსაშლელად აუცილებელია გენდერული კვანძების ინტეგრირება, სქესის სწორი პოზიციონირების გათვალისწინებით პროცენტი უნდა წარმოადგენდეს ფართო განსჯის საგანს, თუმცა მისაღები ვარიანტია 35%, რათა პარლამენტში სქესთა შორის ბალანსი დამყარდეს სწორად. „კრიტიკული მასის“ კონცეპტს მთავარი ადგილი უჭირავს პარლამენტში, ქალების კვლავ უმცირესობაში ჰყოფნის ცვლევაში. გენდერისა და პოლიტიკის მკვლევარების აზრით, მანამ არ მოხდება ქალთა ბარიერების გაქრობა, სანამ დაქსაქსული პოლიტიკიდან კოლექტიურ ბრძოლაზე არ გადავლენ.

ქალებისა და მამაკაცების თანაბარი მონაწილეობა პოლიტიკურ და საჯარო გადაწყვეტილებების მიღების პროცესში შეიძლება ითქვას, პლურალური დემოკრატის გულისგულია, გენდერული კვანძი კი ეფექტური მექანიზმი პოლიტიკურ ინსტიტუტებში სწრაფი ბალანსის მისაღწევად, სწორედ მას შეუძლია გააქროს ბარიერი, რადგან ის გამუდმებით იქონიებს გავლენას პოლიტიკურ შედეგებზე. შესაძლოა, საზოგადოების ნაწილი ფიქრობს, რომ დღეს, როცა საქართველოს ქალი პრეზიდენტი ჰყავს ეს პრობლემები მოგვარებულია, თუმცა კვლევები მაინც არ გვიჩვენებს ამ კუთხით პროგრესის ნიშნებს. ქალთა ხედვა ნიშნავს, გახადო მდებარეობითი სქესის ხედვა ხილვადი გადაწყვეტილების მიღების პროცესში, ამის აუცილებელი წინაპირობა კი „დომინანტი“ ჯგუფის შეგნებაში ევოლუციის მოხდენაა, რათა დროულად შეწყდეს პატრიარქალური დამოკიდებულებები. საბოლოოდ შეგვიძლია ვთქვათ, რომ ინსტიტუციური, სტრუქტურული და კულტურული დაბრკოლებები ის მნიშვნელოვანი ბარიერებია, რომლებსაც აწყდება ქალები პოლიტიკაში და მათი გადალახვა იქნება მნიშვნელოვანი ცვლილებების მომტანი გენდერულ საპროგრესო.

გვერდი მოამზადა ხათუნა ბენაშვილი

„კორონობამ“ რა ჰქმნა?!

სამსახურიდან შუადღეს გამოვიდვარ. დაახლოებით 15:45 სთ-ია. ერთი კვირაა რაც თითქმის სამთვიანი კარანტინის შემდეგ მუნიციპალური ტრანსპორტი აღდგა და დღეს პირველად მინევეს მგზავრობა. სამსახურის გრილი შენობიდან გარეთ გამოსვლისას ისეთი ცხელი ჰაერი მხვდება, თითქმის ზუსტად ვიცი, ახლა რომ ტელეფონს დავეხედო, მინიმუმ 30 გრადუსი იქნება. ამიტომ, ზედმეტად არ ვეხები ყველასთვის მნიშვნელოვან ნივთს და გზას ვაგრძელებ. ჩანთას ვამოწმებ: საფულე - აქაა, ნიღაბი - მიკეთია, ხელთათმანებიც - აქაა. ესე იგი, თამამად შემიძლია ჩემი და ტრანსპორტის სამთვიანი შეხვედრის მოლოდინი აღარ გავახანგრძლივო.

დაახლოებით 5 წთ მჭირდება ტრანსპორტამდე რომ მივიდე. აუტანელი სიცხის მიუხედავად არ ვჩქარობ, დრო მაქვს. ნელა დაფუყევი პარკს. ამ მცირე დროში შემეძლო იმის შემჩნევა და აღმოჩენა, თუ ნიღბის მორგების რამდენნაირი ფორმა არსებობს: თავზე ქუდივით, ნიკაპზე შარფივით, შუბლზე სათვალეს როლში, მოკლედ ბევრია. ალბათ, გინახავთ. ნიღბის ყოფნა არ ყოფნა, რომ დაგაეჭვებთ, აი, ის მომენტი მაქვს. თან მეცინება ქუდშარფნილობისაირრულე ადამიანებს რომ ვუყუარებ, რალაც კომედიას ჰგავს, რომელიც ტრაგიკულობის ნიშნებსაც კი ატარებს. ამ ფიქრებში ვარ და აი, ისიც გამოჩნდა. პირბადეს ვიკეთებ, ხელთათმანებს ვირგებ და ტრანსპორტში ავიდვარ.

პირველი, რაც თვალში მხვდება, გრძელი, ფასებზეცვლილი მიმართულებების სიაა. ფასები მომატებულია. ჩვეულებრივი მგზავრისთვის ბევრადაც კი. გავვოცდი, რადგან წელიც ასე მომატებული ფასით დავიწყეთ. მასხოვს, მაშინ ძალიან დიდი უკმაყოფილება იყო მგზავრებში ამ ფაქტთან დაკავშირებით. ვნახთ, დღეს რა იქნება - მეთქი, ვფიქრობ, და ადგილს ვარჩევ დასაჯდომად. ავარჩიე. მივდივარ და ვვადებ.

დრო მიდის. ტრანსპორტში მხოლოდ ოთხი ადამიანი ვართ. ორიც, სავარაუდოდ, გარეთ იცდის და ამ შემხუთველ სიცხეს „ეფიცება“. მძღოლი მოდის და ყველას ჩუმი, მაგრამ სიხარულის ამოძახილი აღმოგხვდა, რადგან არ დაგვივინყდეს, ტემპერატურა გარეთ, ალბათ, 30 გრადუსს გასცდა. ამასობაში 4 საათიც შესრულდა და მძღოლი ღიმილით გვეუბნება: „აბა, ყველა მზად ვართ? ჯერ უსაფრთხოება“ და სადღეინფექციო ხსნარს გვახსამს ხელეზზე. ჩემი ხელთათმანიანი ხელიც არ

დაინანა და ფრახის: „უი, მართალია თქვენ ხელთათმანი გიკეთიათ“ შემდეგ, მეც დამასხა. ალბათ, არ მეკუთვნოდა, მაგრამ მაინც, ყველას ნიღაბი გვიკეთია, ხელები დაგვიდეზინფექციეს და დავიძარით. ამ დროს ხდება ის, რასაც თითქმის ველოდი - ჩვენს წინაშე პირველი უკმაყოფილო წინადადება წარსდგა მთელი თავისი „დიდებულებით“: „ნიღბით დღეს კინალამ ცუდად გავხდი, ახლაც, რომ ვიკეთებ, ასე მგონია, ჰაერი არ მყოფნის და ვიგულები, არ ვიცი, რა მეშველება“-შუახნის ქალბატონია წინა სკამიდან. მაინც იკეთებს ნიღაბს. გვერდით ასევე შუახნის ქალბატონი, თითქმის ამშვიდებს და ეუბნება: „არაუშავს, ჯარიმებია ახლა უნიღბობაზე, როგორმე უნდა გავძლოთ, სადამდეც შევძლებთ“ და ისიც კმყოფილ-უკმაყოფილო შვილიშვილსაც არგებს ნიღაბს და თვითონაც ნიღბის საფარქვეშ აქცევს სახეს. ბავშვი უხმოდ ემორჩილება. სხვა გზა მას კი არა, ჩვენც არ გვაქვს.

ჩვენი ტრანსპორტი გზებს კეცავს და კეცავს.

ტრანსპორტი, სადაც კორონავირუსამდე თითქმის ადგილს ვერ ნახავდით და ნაცნობ-მეგობრობა გჭირდებოდათ მის დასაკავებლად, დღეს ცარიელია. ისეთი ხალვათობაა, რომ წყვილმა ხელის გადახვევაც კი შეძლო ჩემს გვერდით. „სიყვარულო ძალა შენსა“- გამიელვა თავში და მომენტალურად, ისევე ტემპერატურაზე ვფიქრობ, გარედან რომ შიგნით აღწევს და მართლა ხორმაკი ქარივით „ელამუნება“ სახეს. ვგრძნობ, პირბადე, ნელ-ნელა ჩემს სახეზე ეკრობა და ზუსტად ის ეფექტი აქვს, აი მჭიდროდ, რომ უნდა გექონდეს სახეზე, ცხვირზე, ნიკაპზე მორგებული. რატომღაც მეგონა, რომ ყველას სალაპარაკო თემა არსებული მდგომარეობა იქნებოდა. შევცდი. კორონავირუსი, არსებული რეგულაციები, მომატებული ფასებიც კი არავის გაუპროტესტებია. მან სადღაც, მესამე ფლანგზე გადაინაცვლა. გაკვირვებული ვარ.

ჩვენი ტრანსპორტი კი გზებს კვლავაც კეცავს და კეცავს.

უცებ სიჩუმე ირღვევა და წინ მსხდომი ქალბატონები შინაური საქმეების გარჩევას იწყებენ: ვის როგორი მოსავალი აქვს წელს, რომლის შვილიშვილი როდის მიდის სკოლაში, პენსიების მატება რომ სასიხარულო ამბავია, მაგრამ პროდუქტები ძვირდება. მოკლედ, ჩვეულებრივი სამეურნეო და საყოფაცხოვრებო „რა, სად, როდისაა“ გამართული. ცოტა ხანში ეს მცირედი

ხმაურიც წყდება და ისევ ცხელი ქარის ხმა იკავებს ადგილს. ყველა ჩუმდაა. გული არ მითმენს და ფასების უდიდეს სიას შევხედე. სულს და გულს, ფასებია? იცოცხლე. რეკლამასავით იკითხება: იხდიდი ერთ ლარს? ახლა იხდი 1.50-ს, იხდიდი 1.50-ს, გადაიხდი 2 ლარს. იხდიდი 2,50-ს, ახლა გადაიხდი 3 და 4 ლარს. გულში ვფიქრობ, სანამ ჩავალ, იმას მაინც ვიკითხავ, რატომ, რანაირად, საიდან ამხელა ფასები - მეთქი. ახლა გრძელი სიის შემდეგ აკრძალვებს შევხედე. ერთი აკრძალვა დამატებულია: „პირბადის გარეშე მგზავრობა აკრძალულია“. ჯერ ამ აკრძალვას შევხედე, შემდეგ წინ მჯდომ სახეზე ნახევრად ნიღაბ აფარებულ ქალბატონს და გამეცინა: ალბათ, როგორი კანონმორჩილი მოქალაქეები ვართ, სახით თუ არა ჯიბით, ნიკაპით, თავით მაინც ვატარებთ ნიღაბს. ქუჩაში მოსიარულე ხალხი გამახსენდა. კვლავ სიჩუმეა.

ჩვენი ტრანსპორტი კი გზებს კეცავს და კეცავს.

ჩემი ჩასვლის დრო მოვიდა. მომატებული მგზავრობის ფასისთვის თანხა გავამზადე, ჩვენგან გამოყოფილი მძღოლისკენ მივდივარ და აი, იმ კითხვას ვახმოვანებ, მთელი გზა რომ თავში მიტრიალებდა: „რითაა გამოწვეული მომატებული ფასები?“. ზურდას ეძებს, ძებნის პროცესში კი არც ჩემი კითხვა რჩება უყურადღებოდ. მპასუხობს: „არსებული რეგულაციებით. მართალია ახლა ავშუშავდით, მაგრამ ხალხი არაა, თითქმის არავინ დადის.“ იმ იმედით,

რომ კითხვავ უარყოფით პასუხს მივიღებ, ახალ კითხვას ვუსვამ და თან ნელ-ნელა სხვა მგზავრს ვუთმობ გზას: „იმედია, ფასები კიდევ არ მოიმატებს და ამის შესახებ ადრევე იქნება მოსახლეობა გაფრთხილებული“. პასუხად ღიმილიანი, ორმაგი უარყოფა მივიღე: „არა, არა, აღარ გაძვირდებაო“ და ჩემი მგზავრობაც დასრულდა.

ტრანსპორტმა გზა დაკეცა. გაძვირებული, მაგრამ აუცილებელი გზა. შემცირებული მგზავრებით, მაგრამ მაინც საჭირო გზა. საჭირო რეგულაციებით, მაგრამ მაინც უკმაყოფილო გზა. სახლისკენ მივდივარ და ვფიქრობ, რამდენადაა მზად ჩვენი მოსახლეობა მომატებული ფასებისთვის, რამდენად შევძლებთ წესების სრულყოფილად დაცვას და რამდენად აისახება ეს ჩვენს სოციალურ ყოფაზე. არ ახალია, რომ კორონავირუსმა და საყოველთაო კარანტინმა ჩვენი, ყველას ცხოვრება შეცვალა და ახალ რელსებზე გადაგვიყვანა. მაგრამ, სხვა ბევრ რამესთან ერთად, ის რაც მაინც აუცილებელ საჭიროებად რჩება, ეს გადაადგილებაა. დაკეცილმა გზამ, ყველაფერი გადაატრიალა. იმაზე ვფიქრობ, „გამოცხადებული მალალი ტემპერატურის ქრონიკებს“ ადამიანი როგორ გაუძლებს და სახიდან ნიღაბს ღრმა ამოსუნთქვით ვიხსნი.

გზა დაიკეცა.

შუშუნა ყანჩაშვილი

ალოობა და ინყო...

დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტში ალოობა დაინყო. 11 ივნისს შირაქის ველზე ქერის ყანა გაიჭრა. როგორც ადგილობრივი ფერმერები ამბობენ, წელს მარცვლეული კულტურების უხვ მოსავალს ელიან. მათი ინფორმაციით, ჰექტარზე საშუალო მოსავლიანობა 4 ტონას შეადგენს.

სასოფლო - სამეურნეო დანიშნულების ტექნიკა მობილიზებულია და მისი დეფიციტი წელს არ იქნება. ადგილობრივი ხელმძღვანელობის ინფორმაციით, მარცვლოვანი კულტურების მოსავლის ასაღებად 100 ერთეული კომბაინია მობილიზებული. როგორც დედოფლისწყაროში აცხადებენ, წელს ყველანაირი პირობაა შექმნილი იმისთვის, რომ მოსავალი საჭირო ვადებში აიღონ და უდანაკარგოდ დააბინავონ. სამემოდგომო სამუშაოებისთვის სრულ მზადყოფნაშია 300 ერთეული სხვადასხვა დანიშნულების სასოფლო-სამეურნეო ტექნიკა.

„ვირუსის ფონზე გამოწვეულ კრიზისს მალე დავამარცხებთ...“

ათწლეულების მკაცრი ეპონომიკის და სიღუბნის შემდეგ, ფინანსური დანაზოგი უკიდურესად დაბალია. მიუხედავად იმისა, რომ საზოგადოებრივი სივრცეები ნულ-ნულა იხსნება, ძველანა მზარდი ეპონომიკური კრიზისის წინაშე დგას. რა მდგომარეობაშია ისედაც ეპონომიკურ კოლაფსი მყოფი ოჯახები, გზადაზა ჩვენი რას-პოლიტიკისგან შევიტყობთ. დღეს ჩვენი სტრატეგია მარტოხელა დედა, რომელიც, მიუხედავად გაჭირვებისა, იმედიანად უმკლავდება ყველა სირთულეს და თავს უკეთესი, ხვალისდელი მომავლის იმედი მხნად ბრძნობს.

ეკატერინე ვარდიშვილი, 46 წლის, პროფესიით სამართალმცოდნეა. 2010 წლიდან დედოფლისწყაროს მაგისტრატ სასამართლოში განხორციელებული რეორგანიზაციის შემდეგ უმუშევარი დარჩა. მას, როგორც მარტოხელა დედას, ორი ვაჟიშვილის აღზრდა ეკონომიკური სიღუბნის ფონზე უწევს.

- ეკა, მოგვიყვით, როგორც მარტოხელა დედა, კონკრეტულად რა პრობლემების წინაშე აღმოჩნდი?

- როგორც მარტოხელა, უმუშევარ დედას, რა თქმა უნდა, საქართველოს მოსახლეობის უმეტესობის მსგავსად, მაქვს ეკონომიკური პრობლემები ხანგრძლივი უმუშევრობის გამო. ადრე ვსარგებლობდი სოციალური დახმარებით, რითაც ჩემს შვილებს ვარჩენდი და პრობლემებს ვუგვარებდი, მაგრამ ჩემი უფროსი ვაჟის სამხედრო-სავალდებულო სამსახურში განწვევის გამო, ავტომატურად შეგვიჩერდა ეს დახმარება და კვლავ აღმოჩნდით გაუსაძლისი კრიზისის პირისპირ. არადა, ბავშვების გამოსაკვებად, ჰიგიენური საშუალებებისა და ტანსაცმლის შე-

საძენად, ბინის ქირის გადასახდელად კი ამ დახმარებას ვიყენებდი... დღეს გაუსაძლის მდგომარეობაში ვართ... უმცროსი ვაჟი იღებს მხოლოდ კვების ბარათს, ეს თანხა კი უმცირესია. მეხმარებიან პენსიონერი მოხუცი დედა, ძმა, ახლობლები და ვარსებობთ დღიურად...

- რამდენად იმოქმედა თქვენი ოჯახის გინდ ეკონომიკაზე, გინდაც სოციალურ ურთიერთობებზე ვირუსით გამოწვეულმა შეზღუდვებმა?

- ჩემი ოჯახისთვის ეკონომიკური კრიზისი განსაკუთრებით გართულდა ვირუსით გამოწვეული შეზღუდვების დროს, მაგრამ მე, როგორც მარტოხელა დედას, მთავრობის დადგენილებით ხსენებული კვების ბარათის (30 ლარიანი) და 20 ლარის გარდა, 90 ლარი დამენიშნა, რომელიც ერთხელ უკვე ავიღე და, რაოდენ გასაკვირიც არ უნდა იყოს, ცოტა სული მოვითქვით...

- რით ახერხებთ ოჯახის გაძლას? 2010 წლის შემდეგ გქონია თუ არა სამსახურის დაწყების მცდელობა?

- უკვე მოგახსენეთ, რომ 10 წელია ვარ უმუშევარი და, ასე თუ ისე, ვუმკლავდებით სირთულეებს. მქონდა სამსახურის დაწყების არაერთი მცდელობა, თუმცა უშედეგოდ... პანდემიის პირობებში ძირითადად მოხალისედ მიმაქვს სათნოების ბენეფიციარებისთვის პროდუქტი ბინაზე. ჩემზე უკეთ ვინ იცის გაჭირვების ფასი, ჰოდა, ჩვენს მოხუცებს რომ არ ეგრძნოთ ეს, მათთან ყოველდღიურ რეჟიმში მიმაქვს საკვები, რომელიც მოიცავს სხვადასხვა სახის ფაფებს, ბოსტნეულს, კვირაში 4-ჯერ ხორცს და ხილის კომპოტს. ძალიან დიდი სურვილი მაქვს, ვაკეთო საკუთარი საქმე, მცირე ბიზნესი წამოვიწყო, მაგრამ უმუშევარს სესხს არ მა-

ძლევენ, ამიტომ წარმოუდგენელია საკუთარი საქმის წამოწყება. რთულია, შიშველი ხელებით, პატიოსნად ანგარიშვალდებული იყო ოჯახის და სახელმწიფოს წინაშე და ყველაფერი შეძლო.

- რა აზრის ხარ შექმნილ ვითარებაში ჩვენს სამედიცინო პერსონალზე?

- უდიდეს პატივს ვცემ დღევანდელ მდგომარეობაში ჩვენი ექიმების თავდადებას და თავგანწირვას ვირუსთან ბრძოლის საკითხებში. განსაკუთრებით ამირან გამყრელიძეს, რომლის შვილსაც პირადად შეხვდა ეს დაავადება, ის კი სხვების შვილებზე, მშობლებსა და დაძმებზე აგრძელებდა ზრუნვას, მისთვის ასე მძიმე სულიერ ფონზე. რაც შეეხება მთავრობას, შეძლებისდაგვარად ცდილობს ეკონომიკური და ვირუსული საფრთხისგან გამოიყვანოს ქვეყანა და თუნდაც მცირე თანხით დაეხმაროს მოსახლეობის ყველაზე მოწყვლად ფენას. იმედია, საქართველო შეძლებს კრიზისიდან თავის დაღწევას.

- გვიამბე იმ მოხუცების თაობაზე, რომლებთანაც მიგაქვს პროდუქტი, როგორ გადაიტანეს პანდემიური პერიოდი...

- ჩემი მოხუცები, რომლებიც საყოველთაო კარანტინის პერიოდში იყვნენ თვითიზოლაციაში, არ გადოდნენ გარეთ, არ კონტაქტობდნენ მეზობლებთან, სახლში ყველანაირად აღჭურვილები იყვნენ როგორც პირბადეებით, ასევე სადენზიფექციო ხსნარებით, ხელთათმანებით, ახალგაზრდებზე მეტად იცავდნენ წესებს.

- ამ გადასახედიდან, ასეთი ეკონომიკური კრიზისის ფონზე როგორ უყურებ შენი ოჯახის, შვილების მომავალს?

- მიუხედავად ამ კრიზისული

ფონისა, მე მაინც იმედიანად ვარ განწყობილი. ჩემი შვილი დაბრუნდა სავალდებულო სამსახურიდან და თვითონ გადაწყვეტს, რა გზით გააგრძელოს ცხოვრება. უმცროსი ვერ მეცხრე კლასში გადავიდა და იმედი მაქვს, მალე ყველაფერი კარგად იქნება, გადაივლის ეკონომიკური და ვირუსული კრიზისები და ხელისუფლება შეძლებს მოსახლეობის და მომავალი თაობების მდგომარეობის გაუმჯობესებას. მანამდე ჩვენ ყველას მოთმინება, სიმშვიდე და წესების დაცვა გვმართებს. გვეუბნება ჩვენი რესპოდენტი და კიდევ ერთხელ ვრწმუნდები, რომ ასეთ გაჭირვებაში თავს ასე მხნედ და იმედიანად რომ გრძნობ, ესე იგი, სულ არ არის საჭირო არც ბევრი ფული და არც თანამდებობა, არის კიდევ რაღაც შინაგანი სიძლიერე და სტიმული, რომელიც ან გაქვს, ან არა!

იმედი მაქვს, ჩვენი საზოგადოება ყველა კრიზისს მართლაც მალე დაძლევს და კვლავ აქტიურ რეჟიმში, ძველებური ხალისით გააგრძელებს ცხოვრებას.

ესაუბრა ელზა ხარაშვილი

ულოცავენ!
ლევან საბიაშვილს!
ირმა ბებიაშვილს!

ლევან საბიაშვილსა და ირმა ბებიაშვილს ვულოცავთ ნანატრი შვილის, მარიამის შეძენას. პატარა მარიამს ვუსურვებთ დიდხანს სიცოცხლეს, ჯანმრთელობასა და ბედნიერებით აღსავსე წლებს. გამრავლდეს და გაიხაროს. უფლის მფარველობა და წყალობა არ მოჰკლებოდეს.

დავით გოგიშვილი, ნათია ნასრაშვილი

იყიდება!
დედოფლისწყაროში იყიდება ბინა ბელეტაჟზე. ბინა უზრუნველყოფილია გაზით, დენით, წყლთა და კანალიზაციით. აქვს დამხმარე სათავსოებიც. ფასი შეთანხმებით.
ტელეფონი: 558-634-702

იყიდება რუმინული გარნიტური „მირონა“, სრული კომპლექტი. ფასი შეთანხმებით.
ტელეფონი: 599 25-70-58

ამინდი		დედოფლისწყარო					
ორშაბათი 15.06 დღე ღამე	სამშაბათი 16.06 დღე ღამე	ოთხშაბათი 17.06 დღე ღამე	ხუთშაბათი 18.06 დღე ღამე	პარასკევი 19.06 დღე ღამე	შაბათი 20.06 დღე ღამე	კვირა 21.06 დღე ღამე	
☀️	☁️	☀️	☁️	☀️	☁️	☀️	
28°	20°	29°	24°	27°	20°	28°	
28°	20°	28°	20°	28°	23°	26°	
20°	24°	20°	28°	23°	20°	33°	
23°	20°	23°	20°	23°	20°	23°	

გამომცემელი შპს „შირაჟი“
დირექტორი ინგა შიოლაშვილი
რედაქტორი ნაირა გორაშვილი-პოპიაშვილი
წერილში მოყვანილ ფაქტებსა და ციფრებს პასუხს ავებს ავტორი.

სარედაქციო კოლეგია: შუშუნა ყანაშვილი (ჟურნალისტი); ელზა ხარაშვილი (სტილისტ-მენეჯერი); ხათუნა ბენაშვილი (კორექტორი); ნათელა ზოსტაშვილი (ბუღალტერი); ნინო ჰანაშვილი (ოფის-მენეჯერი); მზია ქანჭავაძე (დისტრიბუტორი).
გაზეთი აიწყო და დაკაბადონდა „შირაჟის“ კომპიუტერულ ბაზაზე.
ყოველკვირეული გამოცემა იბეჭდება შ.პ.ს „გამომცემლობა სამშობლოს“ სტამბაში.

რედაქციის მისამართია: ქალაქი დედოფლისწყარო, ფიროსმანის №18, ტელ. 0 356 22 55-49; 598 72-18-72 (დირექტორი) 591-97-73-26 (რედაქტორი)

რეგისტრირებულია დედოფლისწყაროს რაიონის სასამართლოს მიერ, №6014-468.